

nærmere ind paa dem. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at der ikke fra nogen Side her i Tinget under Forhandlingerne er fremført mindste Antydning af, at man deler de Beskyldninger for, at der er taget partipolitiske Hensyn ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal indledes offentlig Undersøgelse eller ej, som der har været fremført mod mig i flere Blade her i Landet, ikke blot i nogle af de saakaldte rebelske Blade — det vil jeg ikke ænse, da jeg anser disse Blade for at være ganske utilregnelige for Tiden —, men ogsaa i saadanne Højreblade, om hvilke jeg dog formoder, at de ønske at blive betragtede som noble Blade. Da disse Angreb ikke ere blevne fremførte fra nogen Side her i Tinget, vil jeg fortsat lade dem ganske uænsede for mit Vedkommende. Derimod har jeg naturligvis ikke kunnet nægte Sparekasseinspektøren Tilladelse til for sit Vedkommende at fremkomme med en offentlig Udtalelse om den offentlige Undersøgelse, som er begæret indledet. Og som ærede Medlemmer ville have set af Bladene, har Sparekasseinspektøren fremhævet, at han ansaa den offentlige Undersøgelse for absolut nødvendig, og i en Indberetning til mig udtaler han, at hvis der ikke i slige Tilfælde bliver givet Anledning til en saadan Undersøgelse, vil Sparekassetilsynet for Fremtiden blive meningsløst og ganske forfejlet. Disse Sager gaa nu deres Gang, og jeg har det Haab, at det i alt Fald i den ene af dem mulig vil vise sig, at Sparekasseinspektørens berettigede Mistanke ikke leder til yderligere Afsløringer end det betydelige Undersløb, der forefandtes, og som blev dækket, efter at den offentlige Undersøgelse var begæret indledet.

Endelig skal jeg omtale de grønlandske Forhold og da først gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) angaaende de to Koncessioner, Kryolitselskabets og den Bernburgske. Det ærede Medlem sagde, at Kryolitselskabets Afgift var 2,400 Kr. pr. Kubikfavn. Dette er ikke rigtigt, det er kun Halvdelen. Men det, der er det vigtigste, er, at det ærede Medlem i sin Omtale af de 2 Koncessioner undlod at tage Hensyn til den meget betydelige Forskel, som der er i de faktiske Forhold. Kryolitselskabet fik et sikkert og utvivlsomt Arbejdsfelt, hvor det kunde udnytte sin Koncession, medens den Bernburgske Koncession blev given paa saadanne Vilkaar, at Koncessionshaveren selv først skulde undersøge, hvor

det var muligt at udnytte Koncessionen, og dernæst i det hele følge de Anvisninger, som Direktoratet gav. Den geologiske Kommission for Grønland var ogsaa ganske enig i denne Betragtning af Forholdet. Saa sagde det ærede Medlem om den Bernburgske Koncession, at han drog den frem for Dagens Lys, det havde den ikke været i Forvejen. For at denne — jeg maa vel have Lov at sige — ikke videre fine Vending nu ikke skal blive misforstaaet, vil jeg udtrykkelig gøre opmærksom paa, at min højtærede Forgænger, under hvem denne Koncession blev udfærdiget, gik den sædvanlige Vej, naar en Minister i slige Tilfælde ønsker at raadsørge Rigsdagen, idet han nemlig henvendte sig til Finansudvalget, lod det se Koncessionen og fra Finansudvalget modtog en Skrivelse, i hvilken Finansudvalget udtalte, at det „finder det rigtigt“, at en saadan Koncession gives.

Med Hensyn i øvrigt til de grønlandske Forhold er der indledet et indgribende Reformarbejde i forskellige Retninger, ligesom ogsaa adskillige Forandringer ere indførte i den forløbne Del af Aaret.

Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) spurgte mig, hvorledes det gik med Undersøgelsen af Mulighederne for Indførelsen af Rensdyravl i Grønland. Vi talte jo om denne Sag i Fjor, men alle Talere vare enige om, at det var noget, vi forstode os grumme lidt paa; det ærede Medlem for Esbjerg forstod sig maa-ske bedst derpaa, men selv han erklærede, at han ikke vilde paatage sig noget som helst Ansvar for, i hvad Retning vi burde gaa i saa Henseende. Jeg fandt det da rigtigt at faa praktiske Folk, der forstode sig paa Sagen, op til Grønland for at undersøge Forholdene og meddele, om der var Betingelser for Rensdyravl, og hvorledes disse da maatte udnyttes. Jeg fik da Hr. Kandidat Knud Rasmussen sammen med to lappiske Rensdyrejere Ravna, der i sin Tid var med Nansen i Grønland, og Clemmentsen, til at rejse derop, og de have været der i Sommer. Jeg gav ogsaa dem Tilladelse til at blive deroppe Vinteren igennem, hvis det var særlig ønskeligt af Hensyn til Undersøgelens Resultater. De have nu med Interesse og Omsigt undersøgt Godthaab, Sukkertoppen, Holsteinborg, Egedesminde, Kristianshaab og Umanak Distrikt med det Resultat, at kun Godthaab Distrikt egner sig for Tamren; til Gengæld er dette Distrikt særlig godt. Men Ekspeditionen har under disse